

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Claudii Fleurii Abbatis Historia Ecclesiastica

Ab anno Christi 1719. usque ad annum 1720

Fleury, Claude

August. Vind. [u.a.], 1782

VD18 13322648

IV. Pontificiæ literæ, quibus a Communione Ecclesiæ Romanæ separantur
Appellantes.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-67659](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-67659)

cujuslibet non solum mendacii, sed etiam versutiæ & simulationis, conpiratione facta universos per atrocem calumniam uni e suis fratribus ac collegis falsitatis & mendacii crimen ausu nefario intulisse; & in ea criminatione tribus abhinc annis ita constanter perseverare, ut ne unus quidem tantis sceleris, & tam detestandæ, si contra conscientia testimonium agerent, perfidia horrore percellatur? Constare igitur debet, si quid usquam est apud homines certum & evidens, fraude & artificio intrusam fuisse Sacrae Facultatis Commentariis acceptationem Constitutionis *Unigenitus*. Non his certe armis, non his artibus uti solet simplex & ingenua Veritas.

Sæc. XVIII.
A. C. 1719.

M. Carolus
le Rouge
Docteur
Theologus,
tunc Syndicus
Sacrae
Facultatis.

IV.

Pontificiæ Literæ, quibus a Communionem Ecclesiæ Romanæ separantur Appellantes.

At nec Pontificia caritas tales Literas edit, quales recens sub nomine SS. DD. N. Clementis XI. in lucem Romæ prodierunt 8. Septembris proxime elapsi, adversus Illustrissimos Antistites, quibus nihil aliud objici potest quam quod ad Romanum Pontificem suas querelas & plenas obsequii ac reverentiæ

Sæc. XVIII. expostulationes detulerint, ab eoque
 A. C. 1719. perseveranter rejecti, ad Concilium
 Generale tanquam ad supremum Ecclesie Tribunal appellaverint: & ob id
 unum tamen, ab Ecclesie Romanæ unitate & communione, quæ est ultima
 rebellionis & contumaciæ pœna, separati declarantur. Eadem Excommunicationis pœna in eos decernitur, quæ
 cumque OMNIMODAM Constitutionum obedientiam præstare recusaverint. Mirum non est suppressas fuisse a supremis
 Senatibus has Literas, quibus palam & aperte infringuntur jura Regni, Ecclesie Gallicanæ libertates, Episcoporum auctoritas; quibus manifeste intulitur *Infalibilitas* Romani Pontificis
 & hoc titulo non minus quam fidei universæ Ecclesie consensus, sub pœna separationis a Communione S. R. Ecclesie exigitur OMNIMODA Pontificis R. decretis obedientia, quæ omnem
 nem omnino modificationem & restrictionem excludit; quibus denique appellatio ad futurum Concilium Generale tanquam *damnanda atque execranda*
 ultimis pœnis mulctatur.

Etiam si Episcopi illi qui appellaverunt, fallerentur, & a vero aberrarent, quia tamen parati erant, ut olim S. C.

prianus, universæ Ecclesiæ nostræ auctoritati cedere, postquam tot quæstionum veritas eliquata & declarata per plenarium Concilium fuisset, non ita certe agendum cum illis, teste S. Augustino. *Hoc facit sanitas pacis, inquit ille, ut cum diutius aliqua obscuriora quæ-
runtur, & propter inveniendi difficultatem
diversas pariunt in fraterna disceptatione
sententias, donec ad verum liquidum perve-
niatur, vinculum permaneat unitatis, ne
in parte præcisa remaneat insanabile vulnus
erroris. Donec accesserit supremum
illud plenarii Concilii iudicium, & ve-
ritati lucem plane liquidam addiderit.*
*Superest, inquiebat S. Cyprianus in Car-
thaginensi Concilio, ut de hac ipsa re
quid singuli sentiamus proferamus, nemi-
nem judicantes, aut a jure communionis a-
liquem, si diversum senserit, amoventes.
Neque enim quisquam nostrum Episcopum
se esse Episcoporum constituit, aut tyran-
nico terrore ad obsequendi necessitatem col-
legas suos adigit. Scilicet, pergit eo-
dem loco S. Augustinus, aliter sapere
quam res se habet, humana tentatio est: ni-
mis autem amando suam, vel invidendo me-
lioribus, usque ad præcidendæ communi-
onis & condendi schismatis vel hæresis sacri-
legium pervenire, diabolica præsumptio est.*

Sæc. XVIII.
A. C. 1719.

S. August.
de Bapt.
lib. 2. c. 4.
n. 5.

Ibid. c. 2.
num. 3.

Ibid. c. 5.
num. 6.

Sæc. XVIII.

A. C. 1719

Anno 1717.
mense
Octobr.

Interposita ab aliquot Galliæ Episcopis a Constitutione *Unigenitus*, ad futurum Generale Concilium legitima Appellatione, cujus, secundum Civiles pariter & Canonici Juris præscripta, ea vis est, ut inferioris cujuscumque Judicis manus ligentur; non potuit ob id ipsum in eos Præsules, præsertim inauditos, Literis suis Romæ affixis 8. Sept. hujus Anni 1718. sævire Clemens XI. tanquam in aperte inobedientia ac notorie contumaces & refractarios, eoque a sua & sanctæ Romanæ Ecclesiæ caritate prorsus segregatos declarare, quin vel seipsum Concilio Generali superiorum existimet, quod expressis Conciliorum Generalium Constantiensis & Basileensis definitionibus reprobatum est; vel suam Constitutionem ab universali fuisse Ecclesia acceptam contendant, quod apertæ & manifestæ veritati contrarium est; quemadmodum expresse testantur supremarum Galliæ Curiarum Decreta, ipsiusque Christianissimi Regis Declaratio; &, quæ mox dicenda sunt, certissime evincunt.

V. Con-